

כְּשֶׁהַבַּיִת מֵתְכַוֵּן לַחַג הַפֶּסַח

"ילדים, פסח מתקרב! הגיע הזמן להתחיל להתכונן לחג" - אמא אמרה בבקר אחד בקול שמח.

יוסי קפץ ושאל בסקרנות: "להתכונן? מה צריך לעשות?"
אבא חייך ואמר: "אנחנו מתחילים לאט-לאט לנקות את הבית מהחמץ, כדי שיהיה מוכן לפסח."

יוסי חשב רגע ואמר: "את כל הבית? זה נשמע המון עבודה!"
אמא צחקה ואמרה: "נכון, אבל אנחנו לא עושים הכל ביום אחד.
כל יום קצת - וככה מתכוננים לחג. והיום נתחיל בחדר המשחקים."

יוסי קבל תפקיד חשוב: "בלש החמץ".
עם סל קטן הוא חפש פרוורים קטנים שהסתתרו בין הקביות, מתחת לפאזל ובפנות של המדף.

יעל קבלה תפקיד אחר: "המבריקה הראשית".
היא נגבה את השלחן הקטן וסדרה את כל המשחקים בקפסאות.

אבא היה "אלוף המטאטאים".
הוא טאטא מתחת לשלחן, מתחת לכסאות ומתחת לשטיח.

ואמא היתה "מנהלת המבצע".
היא עזרה, סדרה והראתה לכלם איפה עוד צריך לחפש.

פתאום יוסי קרא בהתלהבות: "מצאתי פרוור!"
יעל צחקה ואמרה: "כל פרוור קטן מקרב אותנו לפסח!"
למחרת הם נקו חדר אחר.

ביום שאחריו - את הסלון.
כל יום הם עשו קצת, וכל יום הבית נעשה נקי יותר.

אבל לא רק הבית השתנה.
כשיעל התעייפה קצת, יוסי אמר: "אני אעזר לך."
כשיוסי לא הצליח להגיע למדף גבוה, אבא הרים אותו.

אחרי כמה ימים של נקייון, הם הסתכלו סביב.
הבית היה נקי ומסדר לכבוד החג.

יוסי חייה ואמר: "עשינו את זה ביחד!"
 אמא הנהנה ואמרה: "נכון. נקינו את החמץ - ומלאנו את הבית בעזרה, שמחה ואהבת
 ישראל."
 יעל מחאה כפיים ואמרה: "זה הבית הכי מוכן לפסח בעולם!"

הבית באמת היה מוכן:
 נקי לפסח,
 מלא בשתוף,
 ובעקר מלא בלב שמח -
 כמו חג החרות.